

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 14. marta 2016. godine
Br. ref.: RK903/16

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

слуčaju br. KI108/15

Podnositelj

Sylejman Meta

**Ocena ustavnosti rešenja Ac. br. 1328/2015 Apelacionog suda Kosova
od 27. aprila 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdij, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnositelj zahteva

1. Zahtev je podneo g. Sylejman Meta, vlasnik pravnog lica N.P.M. „Metaj“ sa sedištem u Glogovcu (u daljem tekstu: podnositelj zahteva).

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava rešenje (Ac. br. 1328/2015) Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) od 27. aprila 2015. godine, koje mu je uručeno 19. maja 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti gore navedenog rešenja Apelacionog suda kojim su mu, prema tvrdnjama podnosioca zahteva, povređena prava garantovana članom 24. [Jednakost pred Zakonom], članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] i članom 46. [Zaštita Imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6.1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLJP).
4. Podnositac zahteva traži da Ustavni sud Kosova (u daljem tekstu: Sud) uvede privremenu meru da bi se zaustavilo izvršenje rešenja (Ac. br. 1328/2015), Apelacionog suda.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 27. i 47. Zakona o Ustavnom суду Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 54. 55. i 56. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 17. avgusta 2015. godine, podnositac je podneo zahtev Sudu.
7. Dana 14. septembra 2015. godine predsednica Suda je odlukom br. GJR. KI108/15 imenovala sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica je odlukom br. KSH. KI108/15 imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 1. oktobra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Apelacionom суду.
9. Dana 27. oktobra 2015. godine, podnositac zahteva je podneo Sudu zahtev za privremenom merom.
10. Dana 23. novembra 2015. godine, Sud je obavestio Ministarstvo za trgovinu i industriju i Agenciju za ulaganja i podršku preduzećima na Kosovu, u svojstvu stranke u postupku, o registraciji zahteva i o zahtevu za privremenom merom podnetim od strane podnosioca.
11. Dana 25. novembra 2015. godine, Ministarstvo za trgovinu i industriju je podnело Sudu neka dokumenta.

12. Dana 9 februara 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudske izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva i odbijanje zahteva za uvođenje privremene mere.

Pregled činjenica

13. Neodređenog datuma, N.N.T. „Eko“ iz Đakovice je poslao podnosiocu zahteva račun (br. 09/10) u vezi sa dugom i dao mu rok od sedam (7) dana za isplatu za izvršene radove na objektu “Agrollapi” u Kosovu Polju.
14. Neodređenog datuma, N.N.T. „Eko“ je podnalo predlog za dozvoljavanje izvršenja privatnom izvršitelju protiv podnosioca zahteva zbog isteka roka za isplatu duga iz gorenavedenog računa.
15. Dana 30. oktobra 2014. godine, privatni izvršitelj je nalogom (P. br. 503/14) usvojio predlog za izvršenje koje je podnelo N.N.T. „Eko“ i obrazložio da podnositelj zahteva nije isplatio dug iz gorenavedenog računa.
16. Dana 15. decembra 2014. godine, podnositelj zahteva je podneo prigovor Osnovnom sudu u Đakovici protiv naloga (P. br. 503/14) za dozvoljavanje izvršenja privatnog izvršitelja, ističući da račun-pouzdan dokument (br. 09/10) nije potpisani i overen od strane podnosioca zahteva i da se taj račun ne zasniva na nekoj pravnoj radnji.
17. Dana 24. marta 2015. godine, Osnovni sud u Đakovici je rešenjem (PPP. br. 24/15) odbio, kao neosnovan, prigovor podnosioca zahteva.
18. U svom rešenju, Osnovni sud u Đakovici je obrazložio:

[...] U vezi sa navodima da je račun falsifikovan, nije priložen nijedan pisani dokaz koji bi ovaj navod u prigovoru učinio poverljivim“.

Odgovarajući na prigovor, poverilac (N.N.T. „ECO“) je naglasio da navod dužnika (podnosioca zahteva) da je račun falsifikovan, ne opstaje zbog činjenice da je račun br. 09/10, od 09.10.2014. godine registrovan u knjizi prodaje za 2014. godinu kao takav na strani tri, gde se vide snabdevanja u PDV i dokumentacija o podnošenju deklaracija u PAK-u za poreski period 10/2014 [...].

19. Dana 2. maja 2015. godine, podnositelj zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu na rešenje (PPP. br. 24/15) Osnovnog suda zbog bitnih povreda odredbi izvršnog postupka.
20. Dana 27. aprila 2015. godine, Apelacioni sud je rešenjem (Ac. br. 1328/2015) odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje Osnovnog suda.
21. Apelacioni sud je u svom rešenju obrazložio:

[...] Ovakav zaključak suda je osnovan i ima podršku zakonskih odredbi i u spisima predmeta, u međuvremenu su data opravdana obrazloženja koja priznaje i ovaj sud [...].

Navodi podnosioca zahteva

22. Podnositac zahteva tvrdi da su mu rešenjem (Ac. br. 1328/2015) Apelacionog suda povređena garantovana prava, kao što je navedeno u odrednici 3. ovog dokumenta.
23. Podnositac zahteva traži od Suda *[...] da se konstatuju povrede prava iz Poglavlja II Ustava Kosova u procesiranju pred Apelacionim sudom Republike Kosova, rešenjem Ac. br. 1328/2015 od 27.04.2015. godine [...].*
24. Podnositac zahteva u vezi sa svojim zahtevom za privremenom merom tvrdi:

,[...]

Nepopravljiva šteta i narušavanje javnog interesa

Sada je, dok pišem ovaj predlog za uvođenje privremene mere, počela druga faza izvršnog postupka, naime, faza izvršenja, i počela je procena i označavanje stvari koje će se prodati u cilju realizacije kredita kreditora, u ovom slučaju privatni izvršitelj Gj. R. cilja dana ime „duga“ poveriocu proda javnu imovinu u kojoj se dužnik nalazi kao zakupac, odnosno, u svom zahtevu privatni izvršitelj Gj. R. obaveštava Ministarstvo za trgovinu i industriju da će parcela br. 27113 na mestu zvanom „Krivova“ ZK Gornja Koretica, sa površinom od 0.61.17 ha je vlasništvo opštine Glogovac, iznajmljena već 99 godina od strane N.P.M. „Metaj“, služiti kao sredstvo za ostvarivanje zahteva poverioca [...].

Prihvatljivost zahteva

25. Sud prvo ocenjuje da li je zahtev podnosioca ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
26. Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom".

27. Sud ističe i član 48. Zakona, koji propisuje:

Podnositac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnositac želi da ospori".

28. Sud se poziva i na pravilo 36 Poslovnika, koje propisuje:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev::

[...]

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravдавaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava;

[...]

(d) da podnositelj zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepe svoju tvrdnju".

29. Kao što je gore navedeno, podnositelj zahteva tvrdi da su mu rešenjem (Ac. br. 1328/2015) Apelacionog suda povređena prava garantovana članom 24. [Jednakost pred Zakonom], članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] i članom 46. [Zaštita Imovine] Ustava i člana 6.1 EKLJP.
30. Sud primećuje da podnositelj zahteva ponavlja iste tvrdnje koji je podneo i u slučaju postupka po žalbi pred Apelacionim sudom, koji je rešenjem (Ac. br. 1328/2015) od 27. aprila 2015. godine dao obrazložen odgovor na sve tvrdnje podnosioca, u vezi sa razlozima primene relevantnih pravila procesnog i materijalnog prava.
31. U tom smislu Sud, takođe, primećuje da je Apelacioni sud obrazložio svoje rešenje u vezi sa tvrdnjama podnosioca zahteva "[...] ne pripadaju uzrocima predviđenim članom 71 ZIP-a, a koji da postoji mogu da ometaju dozvoljeno izvršenje a pogotovu imajući u vidu da u vezi sa navodim iz prigovora dužnika, podnositelj zahteva nije pružao nijedan dokaz u pisanim obliku koji bi podržao njegove navode, kako je predviđeno odredbom člana 69, stav 4 ZIP-a, a prema navedenoj odredbi je predviđeno da dokazi za prigovor treba da se predaju pismeno, inače će se prigovor odbiti [...]".
32. Sud, takođe, primećuje da je Apelacioni sud odbio žalbu podnosioca kao neosnovanu, i u celosti podržao obrazloženje Osnovnog suda u Đakovici.
33. Pored toga, Sud primećuje da je Apelacioni sud razmotrio svaku tvrdnju podnosioca zahteva, objašnjavajući detaljno zašto je žalba podnosioca morala da se odbije kao neosnovana i potvrdi rešenje nižestepenog suda.
34. Na osnovu spisa predmeta, Sud smatra da se rešenjem Apelacionog suda nisu povredila prava garantovana Ustavom i EKLJP, kako to tvrdi podnositelj ovog zahteva.
35. Što se tiče drugih tvrdnji koje pripadaju činjeničnom stanju i tumačenju odredaba zakona, Sud naglašava da nije njegova dužnost da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenim od strane sudova ili javnih organa, osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
36. Sud, takođe, naglašava da ne deluje kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova ili drugih javnih organa. Uloga je redovnih sudova i drugih javnih organa da tumače i primenjuju odgovarajuća

pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, stav 28, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28).

37. Ustavni sud može samo da razmotri da li su postupci, gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnositelj zahteva dobio pravično suđenje (vidi: *inter alia*, izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u predmetu *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 13071/87 od 10. jula 1991. godine; i *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, odluka ESLJP, br. 17064/06 od 30. juna 2009. godine).
38. Sud dalje smatra da su postupci pred redovnim sudovima, uključujući i pred Apelacionim sudom bili pravični i obrazloženi (vidi: *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
39. Sud, takođe, primećuje da podnositelj zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz koji bi ukazao na povredu prava garantovanih Ustavom (vidi: *Vanek protiv Slovačke Republike*, br. 53363/99, ESLJP, odluka od 31. maja 2005. godine) i nije precizirao kako pomenuti članovi iz Ustava potkrepljuju njegovu tvrdnju u skladu sa članom 113.7 Ustava i članom 48. Zakona.
40. Kao rezime, Sud zaključuje da su tvrdnje podnositelja o povredi prava i sloboda neosnovane i nisu dokazane; stoga, njegov zahtev treba da se proglaši neprihvatljivim, kao očigledno neosnovan.
41. Shodno tome, u skladu sa pravilom 36 (1) d) i (2) b) i d) Poslovnika, zahtev treba da se proglaši kao očigledno neosnovan.

Zahtev za privremenom merom

42. Kao što je i gore naglašeno, podnositelj zahteva, takođe, traži od Suda da zaustavi izvršenje rešenja (Ac. br. 1328/2015), Apelacionog suda iz razloga koji su navedeni u odrednicama 22. ovog dokumenta.
43. Kako bi Sud uveo privremenu meru, u skladu sa pravilom 55 (4 i 5) Poslovnika, potrebno je da:

“(a) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta;

(b) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je dokazala da će pretrpeti nepopravljivu štetu ukoliko se ne dozvoli privremena mera; ili (...)

Ukoliko strana koja zahteva privremene mere nije pokazala potrebne prikaze, Veće za razmatranje treba da preporuči odbijanje zahteva.”

44. Kao što je gore naglašeno, zahtev podnositelja je neprihvatljiv. Iz tog razloga, ne postoji *prima facie* slučaj za uvođenje privremene mere. Dakle, zahtev za uvođenje privremene mere mora biti odbačen.

IZ TIH RAZLOGA

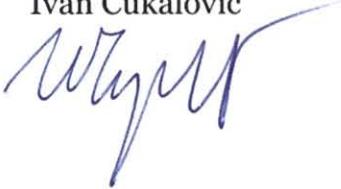
Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20 i 48. Zakona i pravilima 36 (1)d) i (2) b) d) i 55 (4) Poslovnika, dana 9 februara 2016. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJA zahtev za privremenu meru;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

